

III

(Förberedande akter)

EUROPEISKA CENTRALBANKEN

EUROPEISKA CENTRALBANKENS YTTRANDE

av den 4 oktober 2017

över ett förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om ändring av förordning (EU) nr 1095/2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten) och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012 vad gäller förfaranden och myndigheter som ska delta i auktorisationen av centrala motparter samt om godkännande av centrala motparter från tredjeland

(CON/2017/39)

(2017/C 385/03)

Inledning och rättslig grund

Den 22 augusti respektive den 15 september 2017 mottog Europeiska centralbanken (ECB) en begäran från Europeiska unionens råd och Europaparlamentet om ett yttrande över ett förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om ändring av förordning (EU) nr 1095/2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten) och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012 vad gäller förfarandena för och de myndigheter som ska delta i auktorisationen av centrala motparter samt om kraven för godkännande av centrala motparter från tredjeland ⁽¹⁾ (nedan kallat *förslaget till förordning*).

ECB:s behörighet att avge ett yttrande grundas på artiklarna 127.4 och 282.5 i fördraget om Europeiska unionens funktionsätt eftersom förslaget till förordning innehåller bestämmelser som berör 1) Europeiska centralbankssystemets (ECBS) grundläggande uppgifter att utforma och genomföra penningpolitiken, att främja välfungerande betalningssystem i enlighet med artikel 127.2 första och fjärde strecksatserna i fördraget, 2) ECBS uppgift att medverka till att de behöriga myndigheterna smidigt kan genomföra sin politik när det gäller tillsyn över kreditinstitut och det finansiella systemets stabilitet i enlighet med artikel 127.5 i fördraget, 3) de uppgifter i samband med tillsynen över kreditinstitut som ECB tilldelas enligt artikel 127.6 i fördraget, inom de gränser som fastställs i artikel 1 i rådets förordning (EU) nr 1024/2013 ⁽²⁾. I enlighet med artikel 17.5 första meningen i arbetsordningen för Europeiska centralbanken har detta yttrande antagits av ECB-rådet.

Allmänna kommentarer

ECB uttrycker sitt fulla stöd för det initiativ som framgår av kommissionens förslag som innebär att man stärker den roll som ECBS-medlemmarna har, i egenskap av utgivande centralbank av den valuta som används för de finansiella instrument som clearas av de centrala motparterna, när det gäller tillsynen över unionens centrala motparter samt vid godkännandet av centrala motparter från tredjeland. ECB välkomnar och uttrycker sitt fulla stöd för förslaget att Eurosystemet, i egenskap av utgivande centralbank av euron, bör få en mer meningsfull roll avseende unionens centrala motparter och centrala motparter från tredjeland. Detta är rimligt med tanke på de potentiella risker som en problemdrabbad central motpart kan innebära, eller som kan utgå från vissa åtgärder som en central motpart vidtar inom området riskhantering, för utförandet av de grundläggande uppgifter som Eurosystemets utför, särskilt att utforma och genomföra unionens monetära politik och att främja väl fungerande betalningssystem. Dessa risker kan i förlängningen påverka Eurosystemets huvudmål att upprätthålla prisstabilitet i enlighet med artikel 127.1 i fördraget.

Negativa händelser som påverkar centrala motparter kan få följder för Eurosystemets huvudmål genom olika kanaler. Exempelvis kan sådana händelser påverka likviditetspositionen för kreditinstitut i euroområdet vilket kan få negativa

⁽¹⁾ COM(2017) 331 final.

⁽²⁾ Rådets förordning (EU) nr 1024/2013 av den 15 oktober 2013 om tilldelning av särskilda uppgifter till Europeiska centralbanken i fråga om politiken för tillsyn över kreditinstitut (EUT L 287, 29.10.2013, s. 63).

konsekvenser för väl fungerande betalningssystem i euroområdet. Detta kan medföra ökad efterfrågan på centralbankslikviditet och eventuellt försvåra genomförandet av Eurosystemets gemensamma penningpolitik. Därutöver kan sådana störningar få negativa konsekvenser för funktionen av vissa segment av finansmarknaderna som har avgörande betydelse för den penningpolitiska transmissionsmekanismen, bl.a. de eurodenominerade marknaderna för transaktioner för värdepappersfinansiering samt räntederivatkontrakt.

Betydelsefulla händelser på både global och europeisk nivå förväntas öka de risker som centrala motparter utgör för väl fungerande betalningssystem och genomförandet av den gemensamma penningpolitiken. För det första sker central clearing i allt större utsträckning över landsgränser och har blivit systemviktig. Med anledning av detta har kommissionen redan lämnat ett förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om en ram för återhämtning och resolution av centrala motparter och om ändring av förordningarna (EU) nr 1095/2010, (EU) nr 648/2012 och (EU) 2015/2365⁽¹⁾. För det andra kommer Förenade kungarikets EU-utträde att få stora konsekvenser för Eurosystemets möjlighet att utföra sina uppgifter som centralbank för utgivningen av euro. För närvarande clearar flera centrala motparter etablerade i Förenade kungariket (UK) betydande volymer av eurodenominerade transaktioner. En större störning hos en av de stora centrala motparterna i Förenade kungariket kan därför få stora konsekvenser för eurons stabilitet. Eurosystemets möjligheter att övervaka och hantera de risker som utgår från centrala motparter i Förenade kungariket kommer att försämrats om centrala motparter i Förenade kungariket inte längre omfattas av unionens regelverk och tillsyn avseende centrala motparter enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012⁽²⁾.

Enligt förslaget till förordning bör Eurosystemet som utgivande centralbank för euron få en mer framskjuten roll i ramverket enligt förordning (EU) nr 648/2012. För att Eurosystemet ska kunna uppfylla sin roll är det av avgörande betydelse att det har nödvändiga befogenheter enligt fördraget och stadgan för Europeiska centralbankssystemet och Europeiska centralbanken (nedan kallad *ECBS-stadgan*). ECB bör därför ges rättslig behörighet att reglera clearingsystem för finansiella instrument, särskilt centrala motparter, genom en ändring av artikel 22 i ECBS-stadgan. Att ECB tilldelas normgivningsmakt påverkar inte tillämpningen av artikel 12.1 i ECBS-stadgan, som stadgar "I den utsträckning som det anses möjligt och ändamålsenligt och utan att det påverkar tillämpningen av bestämmelserna i denna artikel, skall ECB anlita de nationella centralbankerna för att genomföra transaktioner som ingår i uppgifterna för ECBS". Detta inbegriper Eurosystemets uppgifter i egenskap av utgivande centralbank för euron. Mot denna bakgrund antog ECB Europeiska centralbankens rekommendation ECB/2017/18⁽³⁾ den 22 juni 2017.

I de fall där ECB rekommenderar att förslaget till förordning ska ändras anges de specifika förslagen i ett separat tekniskt arbetsdokument som åtföljs av en förklaring. Det tekniska arbetsdokumentet finns på engelska på ECB:s webbplats.

Specifika kommentarer

1. Bestämmelser om omröstning i tillsynskollegier

1.1 Såsom ECB tidigare noterat angående kollegier bör, när Eurosystemets centralbanker som tillsammans utgör den "utgivande centralbanken" för euron, företräds av ECB eller en nationell centralbank, och tillsynen över kreditinstitut som är viktiga clearingmedlemmar hos centrala motparter utförs av ECB, olika röster åtfölja dessa två roller. Samtidigt påpekade ECB också att dessa båda funktioner är olika, något som speglas i en tydlig operativ åtskillnad mellan ECB:s penningpolitiska uppgifter och tillsynsuppgifter⁽⁴⁾. Mot denna bakgrund noterar ECB med stor tillfredsställelse att förslaget till förordning reglerar denna aspekt, och säkerställer att olika röster åtföljer dessa två roller.

⁽¹⁾ COM(2016) 856 final.

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 av den 4 juli 2012 om OTC-derivat, centrala motparter och transaktionsregister (EUT L 201, 27.7.2012, s. 1).

⁽³⁾ Rekommendation ECB/2017/18 av den 22 juni 2017 till Europaparlamentets och rådets beslut om ändring av artikel 22 i stadgan för Europeiska centralbankssystemet och Europeiska centralbanken (EUT C 212, 1.7.2017, s. 14).

⁽⁴⁾ Se punkt 2.1.2 i Europeiska centralbankens yttrande CON/2017/38 av den 20 september 2017 om ett förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om en ram för återhämtning och resolution av centrala motparter och om ändring av förordningarna (EU) nr 1095/2010, (EU) nr 648/2012 och (EU) 2015/2365, ännu ej offentliggjort i EUT. Alla ECB:s yttranden finns på ECB:s webbplats www.ecb.europa.eu. Se även ECB:s svar på kommissionens samråd om översynen av förordningen om Europas marknadsinfrastrukturer (EMIR-förordningen) av den 2 september 2015, finns på ECB:s webbplats www.ecb.europa.eu

- 1.2 ECB välkomnar därför bestämmelsen i förslaget till förordning som ändrar den berörda bestämmelsen i förordning (EU) nr 648/2012. För det första ändras artikel 18.2 i förordning (EU) nr 648/2012 så att kollegierna bl.a. omfattar a) de permanenta medlemmarna i exekutivorganet, b) de behöriga myndigheter som ansvarar för tillsynen av den centrala motpartens clearingmedlemmar som är etablerade i de tre medlemsstaterna med de sammanlagt största bidragen till den centrala motpartens obeståndsfond inklusive, i tillämpliga fall, inbegripet ECB i enlighet med rådets förordning (EU) nr 1024/2013⁽¹⁾ samt c) de centralbanker som utger de mest relevanta unionsvalutorna för de finansiella instrument som clearats. För det andra ändras artikel 19.3 i förordning (EU) nr 648/2012 för att specificera att om ECB är medlem av kollegiet i enlighet med de olika punkterna i artikel 18.2 i den förordningen, ECB ska ha högst två röster i kollegier med upp till och med tolv medlemmar, och maximalt tre röster i kollegier med fler än tolv medlemmar⁽²⁾.
2. *Kravet att inhämta den utgivande centralbankens samtycke i fråga vissa utkast till beslut*
- 2.1 Enligt förslaget till förordning måste behöriga myndigheter överlämna utkast till beslut avseende unionens centrala motparter till de relevanta utgivande centralbankerna innan man antar beslut om beviljande eller upphävande av auktorisation, förlängning av tjänster, tillsynskrav avseende likviditetsriskkontroller, krav på säkerheter, avveckling och godkännande av samverkansöverenskommelser⁽³⁾. Behöriga myndigheter måste inhämta den utgivande centralbankens samtycke i fråga om varje aspekt av sådana beslut som har anknytning till centralbankens fullgörande av sina penningpolitiska uppgifter. Om den utgivande centralbanken föreslår ändringar får den behöriga myndigheten endast anta beslutet i dess ändrade lydelse; om den utgivande centralbanken motsätter sig ett förslag till beslut, får den behöriga myndigheten inte anta beslutet. På samma sätt anger förslaget till förordning vad gäller godkända centrala motparter från tredjeland i kategori 2 att Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten (Esma) ska överlämna utkast till beslut till den utgivande centralbanken innan den antar beslut som avser likviditetsriskkontroller, krav på säkerheter, avveckling och godkännande av samverkansöverenskommelser samt även krav på marginalsäkerheter⁽⁴⁾. Esma måste också inhämta den utgivande centralbankens samtycke i fråga om varje aspekt av sådana beslut som har anknytning till centralbankens fullgörande av sina penningpolitiska uppgifter. Om den utgivande centralbanken föreslår ändringar får Esma endast anta beslutet i dess ändrade lydelse; om den utgivande centralbanken motsätter sig ett förslag till beslut, får Esma inte anta beslutet. ECB är mycket positiv till den roll som de utgivande centralbankerna ska få enligt förslaget till förordning som kommer att göra det möjligt för ECBS-medlemmar att på ett meningsfullt och effektivt sätt delta i beslutsprocessen avseende frågor med direkt betydelse för att utföra de grundläggande ECBS-uppgifterna enligt fördraget och uppnå sitt huvudmål om att upprätthålla prisstabilitet. ECB har ett flertal kommentarer avseende detta.
- 2.2 För det första bör det, där det i förslaget till förordning framgår att den utgivande centralbankens samtycke måste inhämtas "i fråga om varje aspekt av sådana beslut som har anknytning till centralbankens fullgörande av sina penningpolitiska uppgifter" understrykas att detta är avsett att förtydliga den penningpolitiska kontext där den utgivande centralbanken har en roll, och vilket syfte denna roll har. Detsamma gäller för hänvisningen till att centrala motparter från tredjeland (kategori 2) ska uppfylla alla krav som den utgivande centralbanken uppställer "i samband med utövandet av penningpolitik"⁽⁵⁾. Detta bör läsas tillsammans med skäl 7 i förslaget till förordning. Det bör understrykas att denna formulering inte är avsedd att ge de behöriga myndigheterna eller Esma en valmöjlighet huruvida den utgivande centralbankens samtycke ska inhämtas avseende vissa utkast till beslut, och att den heller inte är avsedd att ge dem en valmöjlighet huruvida de följer den utgivande centralbankens förslag till ändringar eller beaktar dess invändningar mot utkastet till beslut. I detta sammanhang bör det noteras att Eurosystemet har vittgående befogenheter att utforma och genomföra penningpolitiken. Detta har bekräftats av Europeiska unionens domstol⁽⁶⁾ och är av avgörande betydelse för att säkerställa ECB:s och de nationella centralbankernas oberoende i enlighet med artikel 130 i fördraget. För att värna tydlighet och rättssäkerhet bör ett nytt skäl läggas till i förslaget till förordning som speglar detta.
- 2.3 För det andra, vad gäller vilka utkast till beslut som ska omfattas av skyldigheten att inhämta den utgivande centralbankens samtycke, anser ECB att förslaget till förordning bör säkerställa att den utgivande centralbanken involveras avseende vissa ytterligare viktiga aspekter avseende de centrala motparternas riskhantering. För det första anser ECB, när det gäller både unionens centrala motparter och centrala motparter från tredjeland, att den utgivande centralbankens samtycke bör inhämtas även avseende utkast till beslut om den centrala motpartens marginalsäkerhetskrav (artikel 41). Detta är viktigt för den utgivande centralbanken pga. de viktiga kopplingar som finns mellan

⁽¹⁾ Se artikel 2.3 i förslaget till förordning.

⁽²⁾ Se artikel 2.4 i förslaget till förordning.

⁽³⁾ Artikel 2.7 i förslaget till förordning lägger till en ny artikel 21a.2.

⁽⁴⁾ Artikel 2.10 i förslaget till förordning lägger till en ny artikel 25b.2.

⁽⁵⁾ Artikel 2.9 i förslaget till förordning lägger till en ny artikel 25.2b b.

⁽⁶⁾ Punkt 68 i *Gauweiler m.fl.*, C-62/14, ECLI:EU:C:2015:400; och punkt 68 i *Accorinti m.fl. mot Europeiska centralbanken*, T-79/13, ECLI:EU:T:2015:756.

likviditetsriskhanteringen, som är det viktigaste ur den utgivande centralbankens synvinkel, och det förfarande som den centrala motparten tillämpar på marginalsäkerheter. Exempelvis har arrangemangen för uttaget av säkerheter under dagen en viktig betydelse för den centrala motpartens möjligheter att erhålla resurser för att uppfylla förpliktelserna när dessa löper ut. Processerna och förfarandena för uttaget av säkerheter, inbegripet reglerna för att justera marginalsäkerheter i stressade marknadslägen, kan också få avsevärda konsekvenser vad gäller procyklikaliteten – om de hanteras på ett felaktigt sätt kan de leda till ansträngda likviditetspositioner för clearingmedlemmar, och eventuellt försämra den utgivande centralbankens möjligheter att genomföra sina penningpolitiska mål.

Förslaget till förordning bör dessutom stadga att den utgivande centralbankens samtycke krävs för beslut som avser översynen av modeller, stresstester och utfallstester för valideringen av de modeller och parametrar som den centrala motparten använder för att beräkna sina marginalsäkerhetskrav, bidrag till obeståndsfonden, krav på säkerheter och andra mekanismer för riskkontroll enligt artikel 49 i förordning (EU) nr 648/2012. Detta är viktigt för den utgivande centralbanken eftersom beslut enligt artikel 49 kan få direkta konsekvenser för hur den centrala motparten uppfyller de förfarandetekniska och de materiella kraven som framgår av förordning (EU) nr 648/2012 avseende vilka den utgivande centralbanken annars måste ge sitt samtycke. Exempelvis skulle en förändring av den centrala motpartens metod för att stresstesta marginalsäkerhetskravens lämplighet, ha en direkt effekt på den centrala motpartens möjligheter att iaktta skyldigheterna avseende säkerheter enligt artikel 46 i förordning (EU) nr 648/2012.

I det separata tekniska arbetsdokumentet som åtföljer detta yttrande anger ECB specifika ändringsförslag avseende olika typer av beslut där den utgivande centralbankens samtycke bör krävas.

2.4 För det tredje noterar ECB att de behöriga myndigheterna har ett visst manöverutrymme huruvida förändringar som en central motpart föreslår ska omfattas av beslut enligt artikel 15 i förordning (EU) nr 648/2012, vad gäller en utvidgning av affärsverksamheten till verksamheter och tjänster som inte omfattas av den ursprungliga auktorisationen, eller avseende beslut enligt artikel 49 som rör granskning av modeller, stresstester och utfallstester. Om den behöriga myndigheten anser att de förändringar som en central motpart föreslår inte utgör någon utvidgning av affärsverksamheten till ytterligare verksamheter och tjänster eller inte utgör ”betydande förändringar” av modeller och parametrar, omfattas sådana förändringar inte av beslut enligt artiklarna 15 respektive 49. I syfte att bygga upp en gemensam tillsynskultur i unionen och en konsekvent tillsynspraxis publicerade Esma nyligen ett yttrande⁽¹⁾ om gemensamma indikatorer för ytterligare produkter och tjänster enligt artikel 15 och för betydande ändringar enligt artikel 49. ECB anser att det är viktigt att de kriterier som framgår av Esmas yttrande iakttas för att säkerställa att de utgivande centralbankernas samtycke inhämtas i alla situationer där sådant samtycke krävs. ECB föreslår därför att Esma riktlinjer avseende tolkningen av dessa artiklar bör ges bindande verkan. För detta ändamål bör Esma utarbeta dem som tekniska standarder som kommissionen sedan kan anta i form av delegerade akter. För detta ändamål anger ECB specifika ändringsförslag i det separata tekniska arbetsdokumentet som åtföljer detta yttrande.

3. Översyn och utvärdering

3.1 Förslaget till förordning ändrar artikel 21 i förordning (EU) nr 648/2012 och stadgar att behöriga myndigheter, i samverkan med Esma, ska se över de system, strategier, processer och mekanismer som de centrala motparterna har inrättat för att följa förordning (EU) nr 648/2012 samt utvärdera de risker som dessa centrala motparter är eller kan vara exponerade mot. Av den ändrade artikeln 21 framgår att centrala motparter är föremål för kontroller på plats, och att personal från Esma ska inbjudas att delta i dessa. Därutöver ska den behöriga myndigheten till Esma vidarebefordra all information som den mottagit från den centrala motparten, och från berörd central motpart inhämta sådan information som Esma efterfrågar som myndigheten inte kan lämna.

3.2 Den viktigaste aspekten med översyns- och utvärderingsprocessen, som ändras genom förslaget till förordning, är att säkerställa att de centrala motparterna kontinuerligt följer förordning (EU) nr 648/2012. ECB anser att samrådet med den utgivande centralbanken i översyns- och utvärderingsprocessen, om detta anses nödvändigt av den behöriga myndigheten för att säkerställa att den utgivande centralbanken kan fullgöra sitt uppdrag enligt förslaget till förordning, skulle vara viktig för att uppfylla kraven enligt artikel 21a.2. Möjligheten att bidra till den översyn som de behöriga tillsynsmyndigheterna utför, tillsammans med Esma, skulle ge den utgivande centralbanken möjlighet att säkerställa att centrala motparter inte genererar risker som hotar utförandet av Eurosystemets grundläggande uppgifterna enligt fördraget och möjligheterna att uppnå dess huvudmål om att upprätthålla prisstabilitet.

⁽¹⁾ Esmas yttrande av den 15 november 2016 om gemensamma indikatorer för nya produkter och tjänster enligt artikel 15 och för viktiga ändringar enligt artikel 49 i Emir (ESMA/2016/1574), finns på Esmas webbplats på www.esma.europa.eu

3.3 I det separata tekniska arbetsdokumentet som åtföljer detta yttrande anger ECB de specifika ändringsförslagen avseende samrådet med den utgivande centralbanken i översyns- och utvärderingsprocessen enligt artikel 21.

4. ECB:s rådgivande roll vad gäller utkast till delegerade akter och genomförandeakter

4.1 Det är viktigt att komma ihåg att kommissionens utkast till delegerade akter och genomförandeakter är "utkast till unionsakter" enligt artikel 127.4 och artikel 282.5 i fördraget. Både delegerade akter och genomförandeakter utgör unionsakter. ECB bör i god tid höras om alla utkast till unionsakter, inklusive utkast till delegerade akter eller genomförandeakter, som faller inom ECB:s behörighetsområde. EU-domstolen förtydligade skyldigheten att höra ECB i Kommissionen mot Europeiska centralbanken ⁽¹⁾ och motiverade skyldigheten med hänvisning till ECB:s uppgifter och sakkunskap. Mot bakgrund av att en säker och effektiv finansmarknadsinfrastruktur, särskilt clearingssystem för finansiella instrument, är en förutsättning för att utföra de grundläggande ECBS-uppgifterna enligt artikel 127.2 i fördraget, och för att ECBS ska kunna uppnå sitt huvudmål om att upprätthålla prisstabilitet enligt artikel 127.1 i fördraget, anser ECB att den bör höras om alla genomförandeakter och delegerade akter som antas med stöd av förordning (EU) nr 648/2012. Trots att skyldigheten att samråda med ECB framgår av fördraget, bör detta av tydlighetsskäl även framgå av ett skäl i förslaget till förordning. Med tanke på att delegerade och genomförande akter fyller en viktig funktion för unionens lagstiftning om finansiella tjänster kommer ECB att utöva sin rådgivande roll om frågor som ligger inom ECB:s behörighet med beaktande av tidsfristerna för antagandet av sådana akter och behovet att säkerställa ett smidigt antagande av genomförandelagstiftningen ⁽²⁾.

4.2 Avseende flera element i förslaget till förordning skulle det vara värdefullt om, utöver ECB, de relevanta ECBS-medlemmarna kunde involveras i ett tidigt skede när man tar fram utkast till tekniska standarder och standarder för genomförande, delegerade akter och genomförandeakter.

4.3 Flera av bestämmelserna i den föreslagna förordningen hänvisar till den utgivande centralbankens roll. Enligt vad som framgår av punkt 2 inkluderar detta situationer där den utgivande centralbankens samtycke ska inhämtas avseende vissa beslut som fattas av de behöriga myndigheterna eller Esma. Hänvisningar görs till att den utgivande centralbanken ska ge Esma en skriftlig bekräftelse om att den centrala motparten från ett tredjeland i kategori 2 uppfyller de krav som den utgivande centralbanken uppställt ⁽³⁾, och där Esma i överenskommelse med den relevanta utgivande centralbanken konstaterar att den centrala motparten har "stor systemvikt" ⁽⁴⁾. För att fastställa vilken utgivande centralbank som ska delta innehåller förslaget till förordning korshänvisningar till artikel 18.2 h i förordning (EU) nr 648/2012, som stadgar att kollegiet ska "de centralbanker som utger de mest relevanta unionsvalutorna för de finansiella instrument som clearats". Kommissionen är befogad att anta en delegerad akt, utifrån förslag till tekniska tillsynsstandarder som utarbetats av Esma, som anger de villkor enligt vilka de unionsvalutor som avses i artikel 18.2 h ska anses som de mest relevanta. Följaktligen antog kommissionen sin delegerade förordning (EU) nr 876/2013 ⁽⁵⁾ som nu kan behöva ses över och uppdateras för att säkerställa att de utgivande centralbankerna för valutor i medlemsstater utanför euroområdet involveras på ett lämpligt sätt, med beaktande av de konsekvenser som funktionsstörningar hos centrala motparter kan få för sådana valutor. De förslag till tekniska tillsynsstandarder som utarbetats av Esma för detta ändamål bör utarbetas i nära samarbete med berörda ECBS-medlemmar. Därutöver bör den delegerade akten först antas efter det att ECB formellt har hörts om den. ECB föreslår också att man av rättssäkerhetsskäl även inför en korshänvisning till artikel 18.2 h i förordning (EU) nr 648/2012 i de bestämmelser i förslaget till förordning som endast hänvisar till "den relevanta utgivande centralbanken".

4.4 Förslaget till förordning inför även en ny artikel 25.2a enligt vilken Esma ska fastställa om en central motpart från tredjeland är systemviktig eller sannolikt kommer att bli systemviktig för den finansiella stabiliteten i unionen eller för en eller flera av medlemsstaterna, betecknade som "centrala motparter i kategori 2". Av artikeln framgår

⁽¹⁾ Kommissionen/Europeiska centralbanken, C-11/00, ECLI: EU:C:2003:395, särskilt punkterna 110 och 111. I punkt 110 förtydligade EU-domstolen att skyldigheten att höra ECB "huvudsakligen [har] till syfte att säkerställa att den som upprättar en sådan rättsakt avvaktar med att anta denna till dess det organ hörts som, genom de specifika uppgifter som det har på det aktuella området enligt gemenskapsrätten och med sin stora sakkunskap, särskilt kan bidra till det planerade lagstiftningsförfarandet".

⁽²⁾ Se punkt 2 i yttrande CON/2015/10, punkt 2 i yttrande CON/2012/77, punkt 4 i yttrande CON/2012/5, punkt 8 i yttrande CON/2011/44 samt punkt 4 i yttrande CON/2011/42.

⁽³⁾ Artikel 2.9 i förslaget till förordning lägger till en ny artikel 25.2b b.

⁽⁴⁾ Artikel 2.9 i förslaget till förordning lägger till en ny artikel 25.2c.

⁽⁵⁾ Kommissionens delegerade förordning (EU) nr 876/2013 av den 28 maj 2013 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 med avseende på tekniska standarder för tillsyn för de kollegier som ska utöva tillsyn över centrala motparter (EUT L 244, 13.9.2013, s. 19).

de kriterier som Esma ska beakta vid sin bedömning och anger att kommissionen ska anta delegerade akter för att närmare specificera dessa kriterier. För att säkerställa att de utgivande centralbankerna involveras på ett lämpligt sätt när dessa kriterier tas fram, bör kommissionen vid framtagandet av denna delegerade akt ha ett nära samarbete med de relevanta ECBS-medlemmarna.

5. *Centrala motparter från tredjeland som har "stor systemvikt"*

Förslaget till förordning inför en ny artikel 25.2c enligt vilken Esma "efter överenskommelse med relevanta utgivande centralbanker" får konstatera att den centrala motparten har så stor systemvikt att den inte bör godkännas. ECB tolkar "efter överenskommelse" så att Esma inte, utan att först inhämta de relevanta utgivande centralbankernas samtycke, får rekommendera att kommissionen antar en genomförandeakt som bekräftar att den centrala motparten inte bör godkännas.

6. *Samarbete och informationsutbyte mellan exekutivorganet och tillsynskollegierna*

ECB noterar att exekutivorganet inte inkluderar alla medlemmarna av tillsynskollegierna, och inte inkluderar Europeiska systemrisknämnden (ESRB). Tillsynskollegier består inte enbart av de behöriga myndigheter som utövar tillsyn över den centrala motparten utan också de som utövar tillsyn över de enheter som kan påverkas av den centrala motpartens verksamhet, särskilt utvalda clearingmedlemmar, handelsplatser, samverkande centrala motparter och värdepapperscentraler. ESRB har ansvar för makrotillsynen av det finansiella systemet i unionen. För att säkerställa att ESRB och de medlemmar av tillsynskollegierna som inte även är medlemmar i exekutivorganet har alla nödvändig information för att utföra sina uppgifter, är det viktigt att det finns en skyldighet till informationsutbyte mellan exekutivorganet och ESRB och övriga medlemmar av tillsynskollegierna som inte är medlemmar i exekutivorganet. Den information som överförs till ESRB och tillsynskollegierna bör vara fullständig och inkludera sådan information som exekutivorganet har som är nödvändig för att ESRB och medlemmarna i tillsynskollegierna ska kunna utföra sina respektive uppgifter. På samma sätt bör information om centrala motparter från tredjeland utbytas med ESRB och de relevanta behöriga myndigheterna som framgår av artikel 25.3 i förordning (EU) nr 648/2012 där detta är nödvändigt för att dessa ska kunna utföra sina uppgifter.

7. *ECB som medlem utan rösträtt i Esmas tillsynsstyrelse*

ECB noterar att förslaget till förordning ändrar Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1095/2010⁽¹⁾ så att ordföranden och ledamöterna i exekutivorganet inkluderas i Esmas tillsynsstyrelse som medlemmar utan rösträtt⁽²⁾. ECB är mycket positiv till detta arrangemang som säkerställer att riktlinjer, rekommendationer och andra praktiska instrument och konvergensverktyg som tas fram av Esmas tillsynsstyrelse beaktar de synpunkter och den expertis som ordföranden och ledamöterna i exekutivorganet har. ECB anser dock att det också är viktigt att inkludera ECB bland medlemmarna utan rösträtt i Esmas tillsynsstyrelse för att säkerställa ett effektivt samarbete mellan centralbankerna och tillsynsmyndigheterna, och för att säkerställa att de riktlinjer, rekommendationer och andra praktiska instrument och konvergensverktyg som tas fram av Esmas tillsynsstyrelse beaktar de synpunkter och den expertis som ECB besitter⁽³⁾. Detta är relevant inte bara vad gäller de centrala motparterna utan även avseende andra finansmarknadsaktörer, inklusive centrala värdepapperscentraler och transaktionsregister. Mot denna bakgrund rekommenderar ECB att ECB också inkluderas som medlem utan rösträtt i Esmas tillsynsstyrelse.

8. *Samverkan med förslaget till förordning om en ram för återhämtning och resolution av centrala motparter*

ECB delar helt kommissionens bedömning i motiveringen till förslaget att de anpassningar och förbättringar av tillsynen också behöver återspeglas i det lagstiftningsförslag om återhämtning och resolution av centrala motparter som är under behandling. ECB håller med om att riktade ändringar också kan bli nödvändiga för att beakta den nya rollen för exekutivorganet för frågor om centrala motparter inom kollegier enligt förordning (EU) nr 648/2012

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1095/2010 av den 24 november 2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten), om ändring av beslut nr 716/2009/EG och om upphävande av kommissionens beslut 2009/77/EG (EUT L 331, 15.12.2010, s. 84).

⁽²⁾ Artikel 1.4 i förslaget till förordning lägger till en ny punkt f i artikel 40.1 i förordning (EU) nr 1095/2010.

⁽³⁾ Se yttrande CON/2010/5. Se även ECB:s svar på Europeiska kommissionens samråd om de europeiska tillsynsmyndigheternas verksamhet av den 7 juli 2017, finns på ECB:s webbplats www.ecb.europa.eu

och sedermera i resolutionskollegier. ECB ser fördelar med att främja ett konsekvent och effektivt samspel mellan återhämtnings- och resolutionsplanerna hos centrala motparter, och att granska och reducera de aggregerade riskerna för den finansiella stabiliteten i unionen. ECB anser att kommissionen, rådet och Europaparlamentet i detta sammanhang bör överväga en potentiell roll för exekutivorganet när de slutför arbetet med förslaget till förordning ⁽¹⁾.

Utfärdat i Frankfurt am Main den 4 oktober 2017.

Mario DRAGHI
ECB:s ordförande

⁽¹⁾ Se punkt 1.4 i yttrande CON/2017/38.